

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου (8 Μαΐου)

Ο δρόμος για τη γνώση του Θεού

Τη σκέψη μας στον Γολγοθά και στον Σταυρό του Χριστού μεταφέρει το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, αδελφοί μου. Επικεντρώνει την προσοχή μας στην στιγμή της ανάθεσης, εκ μέρους του Κυρίου, της Παναγίας μητέρας Του, στον αγαπημένο Μαθητή Του Ιωάννη, τον μετέπειτα Ευαγγελιστή και Θεολόγο, το πρόσωπο του οποίου προβάλλει και τιμά σήμερα η Αγία μας Εκκλησία.

Ο Άγιος Ευαγγελιστής Ιωάννης προσφυώς ονομάστηκε Θεολόγος. Θεολόγος στη συνείδηση της Εκκλησίας μας δεν είναι εκείνος που ομιλεί περί Θεού, ούτε εκείνος που μεταφέρει απλώς το θέλημα του Θεού. Είναι εκείνος που εργάζεται για να εισαγάγει τον εαυτό του και τους άλλους στην ουσία και στην ύπαρξη του Θεού. Το να κατανοήσει, όμως, κανείς την ουσία του Θεού δεν είναι υπόθεση νοητικής διεργασίας ή ευφυΐας. Ποιός είναι, λοιπόν, ο τρόπος; Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης τον υποδεικνύει: *Ο μη αγαπών, ουκ έγνω τον Θεόν, ότι ο Θεός αγάπη εστι*¹. Όποιος δε ξέρει ν' αγαπά τον Θεό δε γνωρίζει τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι στην ουσία Του η αγάπη. Αλλά, δεν αρκεί μόνον αυτό. Απαραίτητη, σύμφωνα με τον Ιωάννη, είναι και η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, γιατί, «εάν κανείς ισχυριστεί ότι αγαπά τον Θεό και την ίδια στιγμή μισεί τον αδελφό του, είναι ψεύτης. Γιατί, πώς είναι δυνατόν να αγαπά τον Θεό που δεν έχει δει και να μην αγαπά τον αδελφό του τον οποίο διαρκώς βλέπει;»²

Ο δρόμος για την γνώση του Θεού είναι η αγάπη. Ο Ιωάννης γνώρισε και βίωσε αυτή την αγάπη, όταν έπεσε πάνω στο στήθος του Ιησού και άκουσε τους κτύπους της καρδιάς Του, μαθαίνοντας και από την σωματική αυτή επικοινωνία και επαφή ότι ο Θεός είναι αγάπη. Αυτή η σωματική επικοινωνία αποκαλύπτει ότι το να λέμε πως αγαπούμε τον Θεό και τον συνάνθρωπο δεν αρκεί, αν δεν έχουμε μαζί τους και σωματική κοινωνία. Πώς επιτυγχάνεται αυτή η κοινωνία;

Ο πρώτος τρόπος είναι η συμμετοχή στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Η μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, συνιστά και Μυστηριακή, αλλά και σωματική κοινωνία και επαφή μαζί Του. Την ίδια στιγμή, η συμμετοχή των πιστών στο κοινό Ποτήριο συνιστά την Μυστηριακή και, συνάμα, σωματική κοινωνία και σχέση μεταξύ τους. Μια κοινωνία που δεν μπορεί να υποστεί φθορά καθώς διαθέτει, ως συνεκτικό στοιχείο, τον ίδιο τον Χριστό.

Ο δεύτερος τρόπος σωματικής κοινωνίας με τον Θεό και τους συνανθρώπους μας είναι η συμμετοχή μας στον πόνο και στην

¹ Α' Ιωάν. 4,16

² Α' Ιωάν. 4,20

δοκιμασία των αδελφών μας. Ο Ιωάννης ήταν ο μόνος εκ των Μαθητών που ακολούθησε τον Κύριο μέχρι την κορύφωση του Πάθους. Δεν Τον εγκατέλειψε ούτε όταν Τον είδε ταπεινωμένο και κρεμασμένο πάνω στο Σταυρό. Ήταν εκεί, αναλαμβάνοντας μερίδιο στον πόνο και στην δοκιμασία. Δε μπορούμε, λοιπόν, να λέμε ότι αγαπούμε τον Χριστό ενώ εγκαταλείπουμε τους συνανθρώπους μας τη στιγμή της ανάγκης και της δυστυχίας. Ο νεοφανής Όσιος Πορφύριος διδασκε ότι «η αγάπη προς τον αδελφό καλλιεργεί την αγάπη προς τον Θεό. Είμαστε ευτυχισμένοι όταν αγαπήσουμε όλους τους ανθρώπους μυστικά. Θα νιώθουμε τότε ότι όλοι μάς αγαπούν. Κανείς δε μπορεί να φθάσει στον Θεό, αν δε περάσει απ' τους ανθρώπους... Ν' αγαπάμε, να θυσιαζόμαστε για όλους ανιδιοτελώς, χωρίς να ζητάμε ανταπόδοση. Τότε ισορροπεί ο άνθρωπος. Αγάπη που ζητάει ανταπόδοση είναι ιδιοτελής. Δεν είναι γνήσια, καθαρή, ακραιφνή»³

Η παράδοση διασώζει, αγαπητοί μου, ότι ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στα τέλη της ζωής του, καθώς οι δυνάμεις του τον είχαν εγκαταλείψει, δεν έλεγε άλλες κουβέντες, παρά μόνο τρεις λέξεις: «αδελφοί, αγαπάτε αλλήλους». Αυτό το μήνυμα ας πάρουμε κατά τη σημερινή ημέρα και ας το κάνουμε τρόπο ζωής, γιατί σ' αυτό συνοψίζεται η Χριστιανική και η ανθρώπινη ιδιότητά μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ «Βίος και λόγοι», σελ. 371